

Піонер

Пантелеймон Куліш

I

Я не поет і не історик, ні!
Я — піонер з сокирою важкою:
Терен колючий в рідній стороні
Вирубую трудящою рукою.
Не раз кроплю свою роботу й кров'ю,
Да весело так поратись мені.

II

З великого насліддя по князях
Зробили козаки нам дике поле,
Все в бодяках, тернах да в чагарах,
Кому на радощі, кому на горе.
Насліднє поле без устанку коле
Правицю у тяжких її трудах.

III

Нехай сумують інші, не сумуй,
Робітнику безплатний, піонере.
І кожного на подвиг свій готуй,
Кому твою дорогу Праця стеле.
Коли ж орда про тебе брехні меле,
Ти на дурну дурноту мовчки плюй.